

ព្រឹត្តិបត្រ

ពាក្យ៨

គេងគិតចិត្តតឹងមិនដឹងហេតុអ្វី
 ចង្អុលសេចក្តីនិយាយតែមានអ្នកនិយាយ
 ចង្អុលនៅទាបតែចាប់មិនបាន
 ឈោងមិនដល់សោះម៉្លោះចង្អុលដីវ៉ា
 រូបស្នូននួនពិតវិចិត្ររះខ្ពស់
 មិនអាចលូកក្បែរអង្គុលដោយដៃ
 គេងគិតគេងកើយខ្លឹមវិលចុះឡើង
 ធ្វើម្តេចបាននៅជិតពៅកល្យាណ
 នឹកអើយនឹកស្រីគ្មានអ្វីជួសសោះ
 នឹកព្រឹករសៀលនឹកយប់នឹកថ្ងៃ

ពេញមួយព្រឹកស្រីនៅនេបនិព្វ
 ធ្វើឲ្យជីវិតមានសុខក្តីមសារ។
 រះទាបជាងប្រាណតែប្រុសរៀមវ៉ា
 អ្នករះនេះណាជាស្រមោលថ្លៃ។
 ឆ្ងាយអើយឆ្ងាយហួសលើសលោះនិស្ស័យ
 មានតែស្រមៃទើបប៉ះចង្អុលបាន។
 ម្តងហ្នឹងសើងម៉ើងចុកឈឺតតស្រាន្ត
 សាងស្នេហាសុខសាន្តជាមួយចង្អុលថ្លៃ។
 គ្រប់យ៉ាងភ្លេចអស់នៅតែចរណៃ
 នឹកស្រស់ឆ្លើមឆ្លែពេញរាល់ព្រឹក។

ភ្នំពេញ ១៣ កក្កដា ២០០៥

សុយ ឡូត